

Jord; men der ikke anført, hvor megen Jord han skal beholde, eller anført, hvad Værdi det Sted med Jord, som skal være Amtsforsvalterbolig, har. Naar man vidste dette, vilde man bedre kunne slutte sig til, hvilken Indtægt denne Embedsmand i det Hele har, end naar der blot staar, at han har en Bolig og Jord. Derfor jeg ikke faar andre Oplysninger end de hidtil fremkomne inden 3die Behandling, vil jeg anse det for tvivlsomt, om jeg tør give denne Lov min Stemme. Nu for Diebliffet vil jeg naturligvis anbefale, at den gaar videre.

Krieger: Enkelthederne ville jo vistnok blive nærmere overveiede, navnlig inden 2den Behandling, men der er blot et almindeligt Synspunkt, som jeg tror det rigtigt at fremhæve for det ærede Medlem, der nu havde Ordet. Jeg modsiges paa ingen Maade det, som han vistnok nærmest vilde sige, nemlig dette, at der er et Ønske tilstede om i Almindelighed at indskrænke Amtstuenes Antal paa den Maade, som han antydede, og at dette i flere Tilfælde, naar Leiligheden har tilløbt sig, har kunnet iværksættes; men det ærede Medlem brugte et Udryk, som, hvis det stemmede med Loven, vilde paalægge Forsamlingen en større Evang, end jeg tror, der er paalagt den efter Udtrykkene i Loven af 2den Juli 1870. Jeg tror nemlig, at man ikke kan stille Sagen saaledes, at man siger, at det forud er en Regel, at der kun maa være denne ene Amtstue, og at dette Lovforslag altsaa indeholder en absolut, eiendommelig Indtagelse, som maa hævdes med ganske uimodsigelige Grunde. Jeg tror, at Ervgivningsmagten staar noget friere overfor dette Spørgsmaal efter Udtrykkene i selve Loven, som jeg her skal tillade mig at fremhæve. Der staar ikke, at det skal afgjøres ved en Lovbestemmelse, hvis en saadan Amtstue skal vedblive at bestaa, men der staar: „Evor der er flere Amtsforsvalterembeder i en Amtsradsreds, bliver det, ved den først indtrædende Embedsleilighed, nærmere ved Lov at fastsætte, hvorvidt de vilde være at forene til eet Embede.“ Man har altsaa virkelig villet, at Repræsentationen og Regjeringen skulle staa friere overfor saadanne Spørgsmaal. Det er kun dette almindelige Synspunkt, som jeg har troet det rigtigt at fremhæve ved Indgangen til Forhandlingerne om Enkelthederne.

Finantsministeren: Jeg tror, at den Opfattelse, som det ærede Medlem for 1ste Rreds (Krieger) nys udtalte, haade i sig er berettiget og tillige den, som virkelig ligger til Grund for den nævnte Bestemmelse i § 5 i Loven om Amtsforsvalternes Lønning, idet man allerede den Gang gik ud fra, at det paa ingen mulig Maade med Bestemthed kunde siges, at det vilde være forstandigt og rigtigt, hver Gang der indtraadte en Leilighed i Amtsforsvalterembederne, da at sammen-
drage Amtsforsvalterforretningerne i en givne Amts-

raadsreds til en Amtstue. Jeg bemærkede, at Regjeringen i to Love tidligere har bragt denne Bestemmelse til Gylbighed, idet den ikke blot har nedlagt Falters, men ogsaa Ringkjøbing Amtstue. Spørgsmaalet bliver altsaa, idet jeg ligesom den ærede sidste Læser maa hævde, at det er en Sag, som paa ingen Maade i den nævnte Lov af 2den Juli 1870 er givet med noget Tryk, om Omstændighederne ere saadanne, at det er forstandigt at gjøre et saadant Skridt eller ikke; og jeg maa da tilstaa, at det har filllet sig for mig, jeg vil ikke sige som en Umulighed, men som en ikke ret forsvaerlig Fremgangsmaade, om man vilde følge det ærede Medlems Tanke at samle Alt til Frederiksborg Amtstue. Disse to Amtstuer have den særlige Egenstøb frem for de allerfleste andre Amtstuer i Landet, at de ikke alene ere almindelige Amtstuer, men ogsaa Domæne-Amtstuer, at de ikke alene have med Skatteopkrævningen at gjøre, men, om man vil, i Grunden nok faa meget med de egentlige Domæneforretninger; og at det ikke har saa lidet at betyde, følger deraf, at det meste Gode, de have med at gjøre, er Arvefastegods, der betaler Afgifter efter Kapitelstart til Statskassen. Det er ogsaa i selve Motiverne bemærket, at, hvis det kun var to almindelige Amtstuer, der var Tale om, vilde der, skjøndt Antallet af deres Konti løber op til det ikke ubetydelige Antal af 13,000, dog ikke heri i og for sig være nogen reiserdig Grund til at fravige den Tanke, der maa siges at ligge i Loven af 2den Juli 1870; men jeg tror nok, at det ærede Medlem, som reiste Indsigelse mod Lovforslaget, maa have overseet, at det egentlig ikke er, som han udtrykte sig, alene „Omraadet“ af disse Forretninger, som der her er Spørgsmaal om, — skjøndt det ganske vist er meget betydeligere end paa nogen som helst anden Amtstue — men at der tillige er et meget betydeligt Ansvar forbundet med disse Domæneforretninger, idet — saaledes som oplyst i Motiverne — Gjennemsnittet af Oppebørslerne paa Kronborg Amtstue have udgjort 471,000 Rd. aarligt, hvoraf for Tordebogs- og Skov-Kassen c. 333,000 Rd., medens paa Frederiksborg Amtstue, som der er Tale om at lægge den hen til, de samlede Oppebørfler i samme Tidrum have beløbet sig til c. 825,500 Rd., hvoraf til Tordebogs- og Skov-Kassen c. 727,300 Rd. Om man end kan give det ærede Medlem Ret i, at en Del af Forretningerne kan udføres af Fuldmægtige, saa staar Amtsforsvalteren dog til Ansvar ikke blot for Regnskaberne's Rigtighed, men ogsaa for selve Oppebørslerne, og for at de svare til Regnskaberne. Jeg tror ikke, der vil kunne paavises nogen Amtstue, der endog saa paa langt Hold vil komme en saadan Amtstue nær som den, der vilde fremkomme, naar man her vilde sammenlægge Frederiksborg og Kronborg Amtstue. Jeg vil sige det ærede Medlem, at man i Administrationen allerede anser Frederiksborg Amtstue for saa stor, at der